

Sygn. akt III Cz 1501/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Barbara Braziewicz

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2014 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko M. P. (P.)

na skutek zażalenia kuratora procesowego

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 3 wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 27 maja 2014 r., sygn. akt II C 1251/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Barbara Braziewicz

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 27 maja 2014r. Sąd Rejonowy w Gliwicach zasądził od pozwanego M. P. na rzecz powódki (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej we W. kwotę 2.028,78 zł, w tym kwotę 719 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w skali roku od dnia 10 października 2012r. do dnia zapłaty. W punkcie 2 Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 297,92 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W punkcie 3 przyznał kuratorowi procesowemu adwokatowi T. D. kwotę 221,40 zł, w tym 23% podatku VAT, tytułem wynagrodzenia, które należy wypłacić z zaliczki uiszczonej przez powódkę. Uzasadniając swoje rozstrzygnięcie o kosztach procesu zawartych w punkcie 3 Sąd Rejonowy powołał § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej oraz § 6 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Kurator procesowy zaskarżył powyższy wyrok w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu zawartych w punkcie 3, wnosząc o jego zmianę i przyznanie mu wynagrodzenia w kwocie 738 zł, w tym 23 % podatku VAT oraz przyznanie mu kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych. Zarzucił Sądowi, że wartość przyznanego wynagrodzenia winno się naliczać przyjmując za podstawę wartość przedmiotu sporu, którą w przedmiotowej sprawie powód oznaczył na 2.028,78 zł. Zatem spór, zgodnie z żądaniem powoda, dotyczył sumy, która też została mu zasądzona tj. kwoty 2.028,78 zł.

Sąd Okręgowy zauważył, co następuje:

Zażalenie skarżącego nie mogło odnieść zamierzonego skutku.

Zgodnie z art. 20 k.p.c. do wartości przedmiotu sporu nie wlicza się odsetek, pożytków i kosztów, żądanych obok roszczenia głównego. Zatem wartość przedmiotu sporu stanowi tylko wartość roszczenia głównego, tj. roszczenia,

które dla rozstrzyganego stosunku prawnego ma znaczenie istotne, określające jego charakter. O zastosowaniu normy art. 20 k.p.c. przy obliczaniu wartości przedmiotu sporu decyduje to, czy odsetki, pożytki lub koszty są żądane obok roszczenia głównego. Jeżeli zatem obok świadczenia głównego dochodzone są odsetki i to obojętnie w jakiej postaci - określone procentowo, czy wyliczone jako kwota, to zachodzi sytuacja objęta unormowaniem z art. 20 k.p.c., bowiem powód dochodzi świadczenia głównego i "obok" niego świadczenia ubocznego w postaci odsetek (zob. postanowienie SN z 12.07.2006r., VCSK 186/06, LEX nr 1101692).

Wartość przedmiotu sporu decyduje przeważnie o wysokości opłat sądowych i innych kosztach procesu, zatem także o wysokości wynagrodzenia należnego radcom prawnym i adwokatom (zob. orz. SN z 24.10.1969r., I Cz 104/69, Biul. SN z 1970, nr 7, poz.139).

W niniejszej sprawie wobec tego, że powódka obok roszczenia głównego dochodziła roszczenia odsetkowego, zdaniem Sądu Okręgowego miał zastosowanie art. 20 k.p.c. Wartość roszczenia głównego wynosiła 719 zł (uzasadnienie pozwu k. 3). Tym samym w sposób prawidłowy Sąd meriti wyliczył wynagrodzenie należne kuratorowi procesowemu w oparciu § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. z 2013, poz. 1476) oraz § 6 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013, poz. 461).

Skoro zatem Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i na ich podstawie wyprowadził prawidłowe wnioski, które Sąd Okręgowy podzielił, należało zażalenie skarżącego uznać za niezasadne.

Tym samym Sąd Okręgowy zażalenie skarżącego oddalił, na skutek niestwierdzenia wad zaskarżonego postanowienia zarzucanych przez skarżącego, jak i podlegających uwzględnieniu przez Sąd z urzędu.

Mając na uwadze powyższe Sąd z mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., uznając zażalenie za bezzasadne je oddalił.

SSO Barbara Braziewicz